Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (pierwsza izba)

z dnia 19 grudnia 2018 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Rolnictwo – Rozporządzenie (WE) nr 510/2006 – Artykuł 4 ust. 2 lit. e) – Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 – Artykuł 7 ust. 1 lit. e) – Ochrona oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia – Wniosek o zmianę specyfikacji produktu – Szynka pochodząca z regionu Szwarcwald, Niemcy („Schwarzwälder Schinken") – Wymogi dotyczące pakowania w regionie wytwarzania – Stosowanie rozporządzenia (WE) nr 510/2006 lub rozporządzenia (UE) nr 1151/2012

W sprawie C-367/17

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundespatentgericht (federalny sąd patentowy, Niemcy) postanowieniem z dnia 18 maja 2017 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 13 czerwca 2017 r., w postępowaniu:

S

przeciwko

EA,

EB,

EC,

TRYBUNAŁ (pierwsza izba),

w składzie: R. Silva de Lapuerta, wiceprezes, pełniąca obowiązki prezesa pierwszej izby, J.C. Bonichot, A. Arabadjiev, C.G. Fernlund i S. Rodin (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: H. Saugmandsgaard Øe,

sekretarz: C. Strömholm, administratorka,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 17 maja 2018 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

– w imieniu S przez J. Schwarzego i U. Grulera, Rechtsanwalt,

– w imieniu EC przez K. Sandberg i V. Schoenego, Rechtsanwälte,

– w imieniu rządu austriackiego przez G. Eberharda, działającego w charakterze pełnomocnika,

* Język postępowania: niemiecki.

– w imieniu Komisji Europejskiej przez B. Eggers oraz B. Hofstöttera, I. Naglisa i D. Bianchi, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. 2006, L 93, s. 12), jak również rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. 2012, L 343, s. 1).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu między stowarzyszeniem S a EA, EB i EC w przedmiocie decyzji, którą Deutsches Patent- und Markenamt (niemiecki urząd ds. patentów i znaków towarowych, zwany dalej „DPMA”) oddalił złożony przez S wniosek o zmianę specyfikacji produktu objętego chronionym oznaczeniem geograficznym (zwanym dalej „ChOG”) „Schwarzwälder Schinken” (szynka szwarcwaldzka) w zakresie, w jakim zmiana ta dotyczy wymogów krojenia i pakowania.

Ramy prawne

3 Artykuł 4 ust. 2 lit. e) rozporządzenia nr 510/2006 przewiduje:

„Specyfikacja produktu zawiera co najmniej następujące elementy:

[…]

e) opis metody otrzymywania produktu rolnego lub środka spożywczego i, w odpowiednich przypadkach, opis miejscowych oryginalnych i niezmiennych metod otrzymywania oraz informacje dotyczące pakowania, jeśli grupa w rozumieniu art. 5 ust. 1 składająca wniosek określi i poda przyczyny, dla których pakowanie musi odbywać się w obrębie określonego obszaru geograficznego w celu zachowania jakości, zagwarantowania pochodzenia lub zapewnienia kontroli”.

4 Artykuł 5 ust. 1 akapity pierwszy i drugi tego rozporządzenia stanowi:

„Do złożenia wniosku uprawniona jest wyłącznie grupa.

Do celów niniejszego rozporządzenia »grupa« oznacza, niezależnie od jej formy prawnej i składu, każdą organizację producentów lub przetwórców tego samego produktu rolnego lub środka spożywczego. W skład grupy mogą także wchodzić inne zainteresowane strony. Osoba fizyczna lub prawna może być traktowana jako grupa, zgodnie z przepisami wykonawczymi, o których mowa w art. 16 lit. c)”.

5 Artykuł 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1898/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r. określającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia nr 510/2006 (Dz.U. 2006, L 369, s. 1) stanowi:

„Jeśli grupa składająca wniosek uzna w specyfikacji produktu, że pakowanie danego produktu rolnego lub środka spożywczego, o który[m] mowa w art. 4 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 510/2006, mus[i] odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym, należy podać uzasadnienie ograniczenia swobodnego przepływu towarów oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do danego produktu”.

6 Rozporządzenie nr 510/2006 zostało uchylone i zastąpione ze skutkiem od dnia 3 stycznia 2013 r. rozporządzeniem nr 1151/2012.

7 Artykuł 7 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 1151/2012 ma następujące brzmienie:

„Chroniona nazwa pochodzenia lub [ChOG] zawiera co najmniej następujące informacje:

[…]

e) opis metod pozyskiwania produktu oraz – w stosownych przypadkach – autentycznych i niezmiennych lokalnych metod, a także informacje dotyczące pakowania, jeżeli grupa składająca wniosek zdecyduje o ich uwzględnieniu i przedstawi wystarczające i odnoszące się wyłącznie do danego produktu uzasadnienie, dlaczego zapewnienie jakości, pochodzenia lub kontroli wymaga, aby pakowanie odbywało się na określonym obszarze geograficznym, z uwzględnieniem przepisów unijnych, w szczególności dotyczących swobodnego przepływu towarów i swobodnego świadczenia usług”.

Okoliczności faktyczne w postępowaniu głównym i pytania prejudycjalne

8 Oznaczenie „Schwarzwälder Schinken” jest zarejestrowane na wniosek S od dnia 25 stycznia 1997 r. jako ChOG.

9 W dniu 23 marca 2005 r. S złożył w DPMA wniosek o dokonanie szeregu zmian specyfikacji produktu objętego ChOG „Schwarzwälder Schinken” zgodnie z art. 9 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. 1992, L 208, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 13, s. 4).

10 W celu rozpatrzenia powyższego wniosku o dokonanie zmiany sekcja znaków towarowych 3.2 DPMA zebrała opinie wyspecjalizowanych i zainteresowanych podmiotów.

11 Po otrzymaniu wspomnianych opinii S, pismem z dnia 13 lutego 2007 r., które wpłynęło do DPMA w dniu 15 lutego 2007 r., złożył nowy wniosek o zmianę specyfikacji produktu, uwzględniający te opinie.

12 Przeciwko powyższemu wnioskowi zostały złożone trzy sprzeciwy, w tym sprzeciw EC, który przedstawił swoje uwagi w ramach niniejszego postępowania. EC jest znaczącym dystrybutorem produktów mięsnych, który zajmuje się obecnie krojeniem i pakowaniem „Schwarzwälder Schinken” poza regionem wytwarzania.

13 Decyzją z dnia 5 grudnia 2008 r. DPMA oddaliła wniosek o zmianę specyfikacji produktu w zakresie, w jakim odnosiła się ona do wymogów dotyczących krojenia i pakowania, uznając ten wniosek za niezgodny z przepisami rozporządzenia nr 510/2006.

14 S wniósł skargę zmierzającą do zmiany tej części decyzji DPMA, która oddalała wspomniany wniosek o zmianę.

15 Orzeczeniem z dnia 13 października 2011 r. Bundespatentgericht (federalny sąd patentowy, Niemcy) uchylił decyzję DPMA i orzekł, że wniosek o zmianę specyfikacji produktu odpowiadał wymogom wynikającym z rozporządzenia nr 510/2006.

16 EC wniósł odwołanie od tego orzeczenia do Bundesgerichtshof (federalnego trybunału sprawiedliwości, Niemcy).

17 Postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2014 r. Bundesgerichtshof (federalny trybunał sprawiedliwości) uchylił orzeczenie sądu odsyłającego z dnia 13 października 2011 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez sąd odsyłający.

18 W tych okolicznościach Bundespatentgericht (federalny sąd patentowy) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy decyzja w sprawie złożonego w dniu 15 lutego 2007 r. do właściwego organu krajowego, w niniejszej sprawie [DPMA], wniosku o dokonanie zmiany specyfikacji produktu objętego ChOG w ten sposób, że krojenie i pakowanie produktu – w niniejszej sprawie Schwarzwälder Schinken – mogą być dokonywane jedynie w regionie wytwarzania, powinna być wydana na podstawie obowiązującego w chwili wnoszenia wniosku rozporządzenia nr 510/2006, czy też na podstawie rozporządzenia nr 1151/2012 obowiązującego w momencie wydawania decyzji?

2) W wypadku gdy decyzja powinna być wydana na podstawie aktualnie obowiązującego rozporządzenia nr 1151/2012:

(1.a) Czy okoliczność, że niewłaściwy transport produktu do innego regionu w celu jego dalszego przetworzenia (krojenie i pakowanie) może niekorzystnie wpłynąć na autentyczny smak, na autentyczną jakość oraz na trwałość produktu, z punktu widzenia zabezpieczenia jakości produktu może stanowić wystarczające i odnoszące się wyłącznie do danego produktu uzasadnienie w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 1151/2012 dla wymogu, że krojenie i pakowanie mogą nastąpić jedynie w regionie wytwarzania?

(1.b) Czy przewidziane w specyfikacji produktu wymogi dotyczące krojenia i pakowania, które nie wykraczają poza kryteria obowiązujące w zakresie higieny środków spożywczych, z punktu widzenia zabezpieczenia jakości produktu mogą stanowić wystarczające i odnoszące się wyłącznie do danego produktu uzasadnienie w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 1151/2012 dla wymogu, że krojenie i pakowanie mogą nastąpić jedynie w regionie wytwarzania?

(2.a) Czy można uznać, że dla przepisu zawartego w specyfikacji produktu objętego ChOG, zgodnie z którym krojenie i pakowanie mogą nastąpić jedynie w regionie wytwarzania, wystarczającym i odnoszącym się jedynie do tego produktu uzasadnieniem w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. e) rozporządzenia 1151/2012 jest zasadniczo okoliczność, że możliwe w tym zakresie kontrole (producentów) w regionie wytwarzania [art. 7 ust. 1 lit. g) w związku z art. 36 ust. 3 lit. a) i art. 37 rozporządzenia nr 1151/2012] są bardziej intensywne i ogólnie dają lepszą gwarancję niż kontrole (nadużyć) w rozumieniu art. 36 ust. 3 lit. b) w związku z art. 38 rozporządzenia nr 1151/2012?

(2.b) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie [punkt 2.a)]:

Czy uzasadniona jest inna ocena, gdy produktem jest towar, na który istnieje duży popyt także poza regionem i który jest często krojony i pakowany poza regionem wytwarzania, chociaż do tej pory nie stwierdzono konkretnych wypadków nadużycia stosowania ChOG w rozumieniu art. 13 rozporządzenia nr 1151/2012?

(3) Czy można uznać, że dla przepisu zawartego w specyfikacji produktu objętego ChOG, zgodnie z którym krojenie i pakowanie może nastąpić jedynie w regionie wytwarzania, wystarczającym i odnoszącym się jedynie do tego produktu uzasadnieniem w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 1151/2012 jest okoliczność, że w przeciwnym wypadku identyfikowalność przetworzonego produktu nie jest zapewniona w sposób wystarczający?

Czy w tym kontekście znaczenie ma okoliczność, że

a) powinna być zapewniona identyfikowalność środków spożywczych, w szczególności pochodzenia zwierzęcego, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 ustanawiającego ogólne zasady prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności [Dz.U. 2002, L 31, s. 1 –

wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 15, t. 6, s. 463] w związku z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 931/2011 z dnia 19 września 2011 r. w sprawie wymogów dotyczących możliwości śledzenia ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego [Dz.U. 2011, L 242, s. 2];

b) powinna być zapewniona identyfikowalność produktu poprzez uczestnictwo podmiotów dokonujących dalszego przetworzenia produktu w dobrowolnych pod względem prawnym, jednakże faktycznie obowiązkowych prywatnych systemach kontroli?

(4) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie ppkt 1–3:

Czy specyfikacja produktu objętego ChOG może lub powinna przewidywać – jako łagodniejszy środek w porównaniu do obowiązkowego przeniesienia krojenia i pakowania do regionu wytwarzania – że podmioty przetwarzające produkt poza regionem wytwarzania muszą w tym zakresie poddać się kontroli organów i jednostek właściwych do dokonywania kontroli w regionie wytwarzania zgodnie ze specyfikacją produktu [art. 7 ust. 1 lit. g) rozporządzenia nr 1151/2012]?

3) W wypadku gdy decyzja powinna być wydana na podstawie rozporządzenia nr 510/2006 (zobacz pytanie pierwsze), sąd odsyłający prosi o udzielenie odpowiedzi na pytania zadane w pkt 2 na podstawie rozporządzenia nr 510/2006, w szczególności na podstawie art. 4 ust. 2 lit. e) tego rozporządzenia w związku z art. 8 i motywem 8 rozporządzenia nr [1898/2006]".

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytania pierwszego

19 Poprzez pytanie pierwsze sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy decyzja dotycząca wniosku o zmianę specyfikacji produktu objętego ChOG, taka jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym, podlega przepisom art. 4 ust. 2 lit. e) rozporządzenia nr 510/2006 w związku z art. 8 rozporządzenia nr 1898/2006, obowiązującego w chwili wnoszenia wniosku, czy też przepisom art. 7 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 1151/2012, obowiązującego w momencie wydawania decyzji. W związku z tym, że przepisy te są zasadniczo identyczne, nie ma potrzeby udzielania odpowiedzi na pytanie pierwsze.

W przedmiocie pytań drugiego i trzeciego

20 Poprzez pytania drugie i trzecie, które należy rozważyć łącznie, sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy art. 4 ust. 2 lit. e) rozporządzenia nr 510/2006 w związku z art. 8 rozporządzenia nr 1898/2006 oraz art. 7 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 1151/2012 należy interpretować w ten sposób, że wymóg pakowania produktu objętego ChOG, takiego jak „Schwarzwälder Schinken" na obszarze geograficznym jego wytwarzania można uznać za uzasadniony zgodnie ze wspomnianym art. 4 ust. 2 lit. e), jeśli ma on na celu zapobieżenie ryzyku, jakie dla jakości produktu stanowią transport, krojenie lub pakowanie poza tym obszarem, zagwarantowanie jak największej skuteczności kontroli na tym obszarze oraz zapewnienie lepszej identyfikowalności produktu, wymaganej przez przepisy unijne.

21 Artykuł 4 ust. 2 lit. e) rozporządzenia nr 510/2006 przewiduje, że specyfikacja produktu zawiera „informacje dotyczące pakowania, jeśli grupa […] składająca wniosek określi i poda przyczyny, dla których pakowanie musi odbywać się w obrębie określonego obszaru geograficznego w celu zachowania jakości, zagwarantowania pochodzenia lub zapewnienia kontroli", a art. 8 rozporządzenia nr 1898/2006 stanowi, że „[j]eśli grupa składająca wniosek uzna w specyfikacji produktu, że pakowanie danego produktu rolnego lub środka spożywczego, o który[m] mowa w art. 4 ust. 2 lit. e) rozporządzenia

(WE) nr 510/2006, mus[i] odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym, należy podać uzasadnienie ograniczenia swobodnego przepływu towarów oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do danego produktu".

22 Ponadto zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 1151/2012 specyfikacja produktu objętego ChOG zawiera „informacje dotyczące pakowania, jeżeli grupa składająca wniosek zdecyduje o ich uwzględnieniu i przedstawi wystarczające i odnoszące się wyłącznie do danego produktu uzasadnienie, dlaczego zapewnienie jakości, pochodzenia lub kontroli wymaga, aby pakowanie odbywało się na określonym obszarze geograficznym, z uwzględnieniem przepisów unijnych, w szczególności dotyczących swobodnego przepływu towarów i swobodnego świadczenia usług".

23 Zgodnie z powyższymi przepisami celem wymogu dotyczącego pakowania na określonym obszarze geograficznym produktu objętego ChOG jest zachowanie jakości, zagwarantowanie pochodzenia lub zapewnienie kontroli tego produktu.

24 Należy również przypomnieć, że ustawodawstwo Unii przejawia ogólną tendencję do przywiązywania szczególnej wagi do jakości produktów w ramach wspólnej polityki rolnej celem promowania renomy owych produktów między innymi dzięki używaniu nazw pochodzenia, które stanowią przedmiot szczególnej ochrony. Ma ono również na celu zaspokojenie oczekiwań konsumentów dotyczących produktów wysokiej jakości i pewnego pochodzenia geograficznego oraz ułatwienie uzyskania przez producentów, w warunkach równej konkurencji, większych dochodów w zamian za rzeczywisty wysiłek jakościowy (zob. podobnie wyrok z dnia 3 marca 2011 r., Kakavetsos-Fragkopoulos, C-161/09, EU:C:2011:110, pkt 34).

25 Ponadto specyfikacja produktu, która uzależnia przyznanie ChOG w szczególności od dokonywania czynności krojenia i pakowania szynki w regionie wytwarzania, ma na celu umożliwienie uprawnionym z tytułu tego ChOG zachowania kontroli nad określoną postacią tego produktu na rynku. Wymóg ten służy pełniejszemu zabezpieczeniu jakości i autentyczności tego produktu, a w konsekwencji również renomy ChOG, za którą uprawnieni ponoszą pełną i zbiorową odpowiedzialność (zob. podobnie wyrok z dnia 20 maja 2003 r., Consorzio del Prosciutto di Parma i Salumificio S. Rita, C-108/01, EU:C:2003:296, pkt 65).

26 W tym kontekście wymóg będący przedmiotem sprawy w postępowaniu głównym należy uznać za zgodny z prawem Unii mimo skutków w postaci ograniczenia wymiany, jeśli zostanie wykazane, iż stanowi on środek konieczny i proporcjonalny w celu zachowania jakości danego produktu, zagwarantowania jego pochodzenia lub zapewnienia kontroli specyfikacji produktu objętego danym ChOG (zob. podobnie wyrok z dnia 20 maja 2003 r., Consorzio del Prosciutto di Parma i Salumificio S. Rita, C-108/01, EU:C:2003:296, pkt 66).

27 W niniejszej sprawie sąd odsyłający podkreśla odnośnie do ryzyka negatywnego wpływu na jakość produktu z uwagi na niewłaściwy transport, że ryzyko to dotyczy każdego produktu, niezależnie od tego, czy jest on sprzedawany czy nie pod danym ChOG, i że S nie przedstawił żadnych szczególnych wymogów dotyczących transportu, które mogłyby zapobiec ewentualnemu negatywnemu wpływowi na produkt.

28 W tym względzie należy stwierdzić, że ponieważ celem wymogu pakowania na określonym obszarze geograficznym produktu objętego ChOG jest w szczególności zachowanie jakości tego produktu, to wymóg ten ma znaczenie tylko wówczas, gdy pakowanie poza obszarem geograficznym wytwarzania wspomnianego produktu powoduje wystąpienie zwiększonego ryzyka dla jakości tego produktu, a nie wówczas, gdy inne, podobne produkty są narażone na takie samo ryzyko.

29 Ponadto okoliczność, że przedstawione przez S wymogi dotyczące krojenia i pakowania odpowiadają wymogom zwyczajowo przyjętym w handlu szynką bądź nie wykraczają poza obowiązujące kryteria higieny środków spożywczych, jako taka ani nie potwierdza, ani nie wyklucza wystąpienia zwiększonego ryzyka w przypadku pakowania produktu objętego ChOG poza obszarem wytwarzania.

30 Natomiast, jeśli chodzi o okoliczność, że Komisja Europejska już akceptowała w swoich decyzjach w przedmiocie wniosków o rejestrację porównywalne argumenty w odniesieniu do innych, podobnych produktów, to należy stwierdzić, że sąd odsyłający nie jest zobowiązany oceniać w świetle rzekomej wcześniejszej praktyki decyzyjnej Komisji, czy przedstawione argumenty uzasadniają wymóg pakowania produktu będącego przedmiotem postępowania głównego na określonym obszarze geograficznym.

31 Jeśli chodzi o cel, jakim jest zagwarantowanie identyfikowalności produktu, to z wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym wynika, że argument ten został przywołany przez S w sposób ogólny, bez podania bardziej szczegółowego uzasadnienia i w związku z tym nie zostało wykazane, że pakowanie na obszarze geograficznym wytwarzania byłoby konieczne w celu zagwarantowania pochodzenia produktu.

32 Wreszcie, co się tyczy celu, jakim jest zachowanie skutecznej kontroli przestrzegania specyfikacji produktu, S podnosi, że skuteczność kontroli jest co do zasady większa na obszarze geograficznym wytwarzania, w sytuacji gdy będący przedmiotem postępowania głównego produkt jest w znacznej mierze sprzedawany poza tym obszarem geograficznym.

33 W tym względzie należy przypomnieć, że w wyroku z dnia 20 maja 2003 r., Consorzio del Prosciutto di Parma i Salumificio S. Rita (C-108/01, EU:C:2003:296, pkt 69, 74, 75), Trybunał stwierdził, iż w wypadkach gdy specyfikacja produktu objętego chronioną nazwą pochodzenia (ChNP), o którym mowa w tej sprawie, ustanawia różne etapy krojenia i pakowania, na których przeprowadzane są liczne interwencje techniczne oraz bardzo skrupulatne kontrole dotyczące autentyczności, jakości, higieny i etykietowania, a niektóre z nich wymagają specjalistycznej oceny, kontrole przeprowadzone poza regionem wytwarzania w mniejszym stopniu zapewniają gwarancję jakości i autentyczności produktu w porównaniu z kontrolą przeprowadzoną w obrębie regionu wytwarzania zgodnie z procedurą ustanowioną w specyfikacji produktu.

34 Taka sytuacja ma w szczególności miejsce, w przypadku gdy specyfikacja produktu powierza przeprowadzenie pogłębionych i systematycznych kontroli profesjonalistom posiadającym specjalistyczną wiedzę na temat charakterystycznych cech danych produktów i dlatego jest raczej niewyobrażalne, aby przeprowadzać w sposób efektywny tego typu kontrole w innych państwach członkowskich (zob. podobnie wyrok z dnia 20 maja 2003 r., Consorzio del Prosciutto di Parma i Salumificio S. Rita, C-108/01, EU:C:2003:296, pkt 75).

35 W niniejszej sprawie, nawet jeśli specyfikacja produktu objętego ChOG „Schwarzwälder Schinken” zawiera wymogi, które muszą być przestrzegane podczas krojenia i pakowania tego produktu, i jest on głównie sprzedawany poza obszarem geograficznym wytwarzania, wymogi te są uznane przez sąd odsyłający za odpowiadające wymogom zwyczajowo przyjętym w handlu szynką bądź za niewykraczające poza obowiązujące kryteria higieny środków spożywczych.

36 Z całości powyższych rozważań wynika, że art. 4 ust. 2 lit. e) rozporządzenia nr 510/2006 w związku z art. 8 rozporządzenia nr 1898/2006 oraz art. 7 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 1151/2012 należy interpretować w ten sposób, że wymóg pakowania produktu objętego ChOG na obszarze geograficznym jego wytwarzania jest uzasadniony zgodnie z powyższym art. 4 ust. 2 lit. e), jeśli stanowi on środek konieczny i proporcjonalny dla zachowania jakości produktu, zagwarantowania jego pochodzenia lub zapewnienia kontroli specyfikacji produktu objętego ChOG. Ocena, czy wymóg ten jest należycie uzasadniony w świetle jednego z powyższych celów w odniesieniu do ChOG „Schwarzwälder Schinken”, należy do sądu krajowego.

W przedmiocie kosztów

37 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (pierwsza izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 4 ust. 2 lit. e) rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych, w związku z art. 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1898/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r. określającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia nr 510/2006 oraz art. 7 ust. 1 lit. e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych, należy interpretować w ten sposób, że wymóg pakowania produktu objętego chronionym oznaczeniem geograficznym na obszarze geograficznym jego wytwarzania jest uzasadniony zgodnie z powyższym art. 4 ust. 2 lit. e), jeśli stanowi on środek konieczny i proporcjonalny dla zachowania jakości produktu, zagwarantowania jego pochodzenia lub zapewnienia kontroli specyfikacji produktu objętego chronionym oznaczeniem geograficznym. Ocena, czy wymóg ten jest należycie uzasadniony w świetle jednego z powyższych celów w odniesieniu do chronionego oznaczenia geograficznego „Schwarzwälder Schinken”, należy do sądu krajowego.

Podpisy